

§ 19. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Gospodarki Komunalnej, zainteresowanym ministrom (kierownikom urzędów centralnych), Zarządowi Centralnego Związku Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego oraz prezydiom rad narodowych.

§ 20. Przydziały mieszkań na rok 1971 dokonane przed wejściem w życie uchwały zachowują moc.

§ 21. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1972 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

398

UCHWAŁA Nr 281 RADY MINISTRÓW

z dnia 10 grudnia 1971 r.

w sprawie zasad realizacji i finansowania uspołecznionego budownictwa mieszkaniowego.

W celu zapewnienia prawidłowego rozwoju budownictwa mieszkaniowego, dla zakładów pracy oraz budownictwa mieszkaniowego rad narodowych i spółdzielczego Rada Ministrów w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych i po zasięgnięciu opinii Centralnego Związku Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego uchwała, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Uspołecznione budownictwo mieszkaniowe dla ludności nierolniczej jest realizowane jako:

- 1) budownictwo mieszkaniowe zakładów pracy w formie:
 - a) zakładowego budownictwa mieszkaniowego (budownictwo własne zakładów pracy),
 - b) budownictwa mieszkaniowego rad narodowych dla zakładów pracy,
 - c) spółdzielczego budownictwa mieszkaniowego dla zakładów pracy,
- 2) budownictwo mieszkaniowe rad narodowych (kwaterunkowe),
- 3) spółdzielcze budownictwo mieszkaniowe powszechne.

2. W celu zapewnienia warunków do uzyskania przydziału mieszkań przez pracowników dużych zakładów pracy, realizujących ważne zadania gospodarcze, przy lokalizacji spółdzielczego budownictwa powszechnego należy uwzględnić większe ośrodki przemysłowe.

§ 2. Rozdzielniki mieszkań dla zakładów pracy z budownictwa mieszkaniowego rad narodowych i ze spółdzielczego budownictwa mieszkaniowego są ustalane na podstawie wielkości dyrektywnych, określanych w układzie wojewódzko-rezortowym w pięcioletnich planach rozwoju gospodarczego i społecznego kraju.

Rozdział 2

Zakładowe budownictwo mieszkaniowe (własne zakładów pracy) i budownictwo mieszkaniowe rad narodowych.

§ 3. 1. Budownictwo mieszkaniowe rad narodowych, w tym również budownictwo mieszkaniowe rad narodowych dla zakładów pracy oraz zakładowe budownictwo mieszkaniowe, jest finansowane na zasadach określonych w przepisach ustalających zasady finansowania inwestycji i kapitalnych remontów jednostek państwowych.

2. Zakładowe budownictwo mieszkaniowe jest realizowane w ramach planów inwestycyjnych zakładów pracy w formie zakładowych domów mieszkalnych.

§ 4. 1. Zakłady pracy, które uzyskały z budownictwa rad narodowych mieszkania dla swoich pracowników, zwracają na rachunek miejskiego (powiatowego) funduszu mieszkaniowego prezydium właściwej rady narodowej równowartość globalnych kosztów budowy tych mieszkań.

2. Przekazanie równowartości globalnych kosztów budowy mieszkań na rachunek miejskiego (powiatowego) funduszu mieszkaniowego prezydium właściwej rady narodowej następuje:

- 1) przez zakłady pracy tworzące zakładowe fundusze mieszkaniowe i dysponujące środkami na rachunkach tych funduszy lub innych funduszy przeznaczonych statutowo na budownictwo mieszkaniowe — ze środków tych funduszy,
- 2) przez nowo budowane zakłady przemysłowe oraz zakłady pracy nie tworzące zakładowych funduszy mieszkaniowych lub nie dysponujące środkami na rachunkach tych funduszy — ze środków przewidzianych w przepisach określających zasady finansowania inwestycji i kapitalnych remontów jednostek państwowych na realizację inwestycji branżowych lub budownictwo jednostek budżetowych.

3. Przekazanie równowartości globalnych kosztów budowy mieszkań na rachunek miejskiego (powiatowego) funduszu mieszkaniowego prezydium właściwej rady narodowej następuje z chwilą rozliczenia kosztów ich budowy.

§ 5. 1. Osoby otrzymujące przydział mieszkań z budownictwa rad narodowych oraz mieszkań w zakładowych domach mieszkalnych uiszczają kaucje i opłaty za urządzenia kapiełowe na zasadach określonych odrębnymi przepisami.

2. Od obowiązku wniesienia kaucji zwolnione są osoby, których praca ze względu na jej charakter wymaga zajmowania mieszkania w określonym budynku (mieszkania funkcyjne).

3. Jeżeli w zakładowych domach mieszkalnych zainstalowano dodatkowe elementy wyposażenia mieszkań, przekraczające zakres określony w obowiązujących w budownictwie uspołecznionym wytycznych wyposażenia i wykończenia mieszkań i budynków mieszkalnych, warunkiem uzyskania mieszkania jest pokrycie przez pracownika kosztów zainstalowania tych elementów. Należność z tego tytułu może być rozłożona na raty miesięczne płatne w okresie do 3 lat.

Rozdział 3

Spółdzielcze budownictwo mieszkaniowe.

§ 6. 1. Na sfinansowanie inwestycji spółdzielczego wielorodzinnego budownictwa mieszkaniowego, łącznie z podstawowymi urządzeniami towarzyszącymi, bank przyznaje spół-

dzielniom kredyt bankowy — do wysokości pełnej wartości kosztorysowej zadania inwestycyjnego.

2. Wysokość kredytu bankowego, przyznanego spółdzielniom budownictwa mieszkaniowego na budowę domów jednorodzinnych (lokali w małych domach mieszkalnych), nie może przekroczyć 60%, a w razie budowy na terenie wsi oraz na terenie osiedli i miast liczących do 2.000 mieszkańców dla zatrudnionych w tych miejscowościach nauczycieli oraz osób zaliczanych do fachowego personelu służby zdrowia i służby rolnej — 80% normatywnych kosztów budowy domu (lokalu) o powierzchni użytkowej do 110 m².

3. Minister Finansów w porozumieniu z Ministrem Gospodarki Komunalnej i Centralną Radą Związków Zawodowych oraz po zasięgnięciu opinii Centralnego Związku Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego zróżnicuje oprocentowanie kredytu bankowego udzielanego na budowę domów jednorodzinnych (lokali w małych domach mieszkalnych), zwiększając przy większym kredycie wysokość jego oprocentowania.

§ 7. 1. Warunkiem przyznania kredytu bankowego na spółdzielcze budownictwo mieszkaniowe jest między innymi:

- 1) włączenie inwestycji do spisu zadań inwestycyjnych spółdzielczego budownictwa mieszkaniowego, zatwierdzonego przez prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) lub upoważnioną przez nie jednostkę,
- 2) posiadanie — w zakresie ustalonym obowiązującymi przepisami — zatwierdzonej dokumentacji, opracowanej zgodnie z obowiązującymi w uspołecznionym budownictwie mieszkaniowym normatywami projektowania oraz wylicznymi wyposażenia i wykończenia mieszkań i budynków mieszkalnych.

2. Warunkiem przyznania kredytu bankowego na spółdzielcze budownictwo jednorodzinne — niezależnie od wymagań, o których mowa w ust. 1 — jest zgromadzenie wymaganych wkładów własnych w wysokości określonej w § 8 ust. 3.

§ 8. 1. W spółdzielczym budownictwie wielorodzinnym wysokość wymaganych wkładów własnych członków spółdzielni, liczona w stosunku do członkowskiego kosztu budowy mieszkania, wynosi:

- 1) w odniesieniu do mieszkań lokatorskich budowanych:
 - a) w gromadach, osiedlach i miastach do 20 tysięcy mieszkańców oraz w strefie peryferyjnej miast liczących powyżej 20 tysięcy mieszkańców — 16%,
 - b) w strefie śródmiejskiej miast liczących powyżej 20 tysięcy mieszkańców — 18%,
 - c) w strefie centralnej miast liczących powyżej 100 tysięcy mieszkańców — 20%,
- 2) w odniesieniu do mieszkań własnościowych — co najmniej 30%.

2. Do członkowskiego kosztu budowy mieszkań, stanowiącego podstawę ustalania wkładów własnych określonych w ust. 1, nie zalicza się dodatkowych kosztów stanu zerowego budynków realizowanych na terenach szkół górniczych oraz na terenach wymagających specjalnego posadowienia.

3. W spółdzielczym budownictwie jednorodzinym wymagany wkład własny, warunkujący przyznanie kredytu bankowego, wynosi co najmniej 20% globalnych kosztów budowy domów jednorodzinnych (lokali w małych domach mieszkalnych).

§ 9. Ministrowie Gospodarki Komunalnej oraz Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych ustalają, po zasięgnięciu opinii Centralnego Związku Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego, zasady i tryb stosowania ponadnormatywnego wyposażenia i wykończenia mieszkań spółdzielczych,

dokonywanego poza nakładami inwestycyjnymi i finansowanego z dodatkowych środków własnych członków spółdzielni.

§ 10. 1. Kredyt bankowy przyznany spółdzielniom budownictwa mieszkaniowego na realizację budownictwa wielorodzinnego jest spłacany:

- 1) w części odpowiadającej wymaganym wkładom własnym — jednorazowo po zakończeniu budowy obiektu,
- 2) w części pozostałej:
 - a) w odniesieniu do mieszkań lokatorskich — w okresie 60 lat po jednorazowym umorzeniu $\frac{1}{3}$ zadłużenia,
 - b) w odniesieniu do mieszkań własnościowych — w okresie 30 lat.

2. W odniesieniu do spółdzielczego budownictwa mieszkaniowego dla zakładów pracy tworzących zakładowe fundusze mieszkaniowe i dysponujących środkami na rachunkach tych funduszy lub innych funduszy przeznaczonych statutowo na budownictwo mieszkaniowe — kwota kredytu bankowego, o której mowa w ust. 1 pkt 2, podlega jednorazowej refundacji ze środków tych funduszy.

3. Kredyt bankowy udzielony na budowę spółdzielczych mieszkań własnościowych, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. b), może podlegać częściowemu umorzeniu. Wysokość umorzenia wynosi przy spłacie zadłużenia w okresie:

- 1) przed zasiedleniem mieszkania — 40% zadłużenia,
- 2) do 5 lat — 30% zadłużenia,
- 3) do 10 lat — 20% zadłużenia.

4. Kredyt bankowy, wykorzystany na budowę podstawowych urządzeń socjalno-usługowych przez:

- 1) spółdzielnie budownictwa mieszkaniowego, z wyjątkiem spółdzielczych zrzeczeń budowy domów jednorodzinnych, podlega spłacie w ciągu 60 lat,
- 2) spółdzielcze zrzeczenia budowy domów jednorodzinnych, podlega jednorazowej spłacie ze środków przyszłych użytkowników tych urządzeń.

5. Kredyt bankowy udzielony na budowę świetlic oraz lokali dla społecznych punktów opieki nad dzieckiem podlega jednorazowemu umorzeniu w wysokości $\frac{1}{3}$ zadłużenia.

6. Minister Finansów w porozumieniu z Ministrem Gospodarki Komunalnej określi inne wypadki oraz szczegółowe warunki stosowania umorzeń i ulg w spłacie kredytu bankowego, udzielanego spółdzielniom budownictwa mieszkaniowego.

7. Kredyt bankowy wykorzystany przez spółdzielnie na budowę mieszkań przeznaczonych na eksport wewnętrzny jest spłacany jednorazowo ze środków Banku Polska Kasa Opieki.

§ 11. Kredyt bankowy udzielany spółdzielniom budownictwa mieszkaniowego na budowę domów jednorodzinnych (lokali w małych domach mieszkalnych) podlega spłacie w okresie do 30 lat, a w razie budowy na terenie wsi oraz na terenie osiedli i miast liczących do 2.000 mieszkańców dla nauczycieli zatrudnionych w tych miejscowościach — w okresie 45 lat.

§ 12. Termin rozpoczęcia spłaty kredytu bankowego wykorzystanego na budowę mieszkań lub domów jednorodzinnych (lokali w małych domach mieszkalnych) na terenie wsi oraz na terenie osiedli i miast liczących do 2.000 mieszkańców dla nauczycieli zatrudnionych w tych miejscowościach podlega odroczeniu na okres spłaty kredytu uzyskanego na uzupełnienie wkładów własnych.

§ 13. Spółdzielniom budownictwa mieszkaniowego może być w uzasadnionych wypadkach przyznawany kredyt bankowy na remont kapitalny domów mieszkalnych jako uzupełnienie środków zgromadzonych na funduszu inwestycyjno-rentowym spółdzielni. Okres spłaty kredytu wynosi do 10 lat.

§ 14. 1. Osoby ubiegające się o spółdzielcze mieszkania lokatorskie mogą korzystać z pomocy kredytowej na uzupełnienie wymaganych wkładów własnych. Z pomocy tej mogą również korzystać nauczyciele zatrudnieni i budujący na terenie wsi oraz na terenie osiedli i miast liczących do 2.000 mieszkańców domy jednorodzinne (lokale w małych domach mieszkalnych) w ramach spółdzielczego budownictwa mieszkaniowego.

2. Kredyt bankowy na uzupełnienie wkładów własnych może być udzielany pracownikom uspołecznionych zakładów pracy, instytucji, organizacji społecznych i zawodowych, które nie tworzą zakładowych funduszy mieszkaniowych lub nie posiadają środków na rachunkach tych funduszy. Kredyt ten może być również udzielany rencistom, członkom związków twórczych, a jeśli chodzi o osoby przekwaterowywane z budynków przeznaczonych do rozbiórki — również rzemieślnikom i pracownikom nie uspołecznionych zakładów pracy.

3. Okres spłaty kredytu na uzupełnienie wkładów własnych nie może przekraczać 5 lat. W uzasadnionych wypadkach kredyt ten może być częściowo lub całkowicie umarzany.

4. Szczegółowe warunki i tryb udzielania, spłaty i umarzania kredytu bankowego, o którym mowa w ust. 1, określi Minister Finansów w porozumieniu z Ministrem Gospodarki Komunalnej i Centralną Radą Związków Zawodowych.

§ 15. W szczególnie uzasadnionych wypadkach zainteresowany minister w porozumieniu z Ministrem Finansów może wyrazić zgodę na częściowe lub całkowite pokrycie wkładów własnych do spółdzielni budownictwa mieszkaniowego za pracowników werbowanych przez zakłady pracy danego resortu z innych miejscowości ze środków tych zakładów.

§ 16. 1. Zobowiązania z tytułu kredytów zaciągniętych na budowę mieszkań oraz z tytułu zakupu domów od Państwa, pozostałe do spłacenia po dniu 31 grudnia 1970 r., spółdzielnie mieszkaniowe spłacają w wysokości wynoszącej w okresie rocznym $\frac{1}{60}$ pierwotnej kwoty zadłużenia.

2. Przy terminowej spłacie zadłużenia spółdzielnie korzystają z umorzeń na dotychczasowych zasadach.

§ 17. Zaleca się Centralnemu Związkowi Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego:

- 1) zapewnienie pełnej i terminowej realizacji przez spółdzielnie budownictwa mieszkaniowego rozdzielników mieszkań dla zakładów pracy, ustalonych jako wielkości dyrektywne,
- 2) współdziałanie z właściwymi organami prezydów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) w zakresie zapewnienia lokalizacji spółdzielczego budownictwa powszechnego w większych ośrodkach przemysłowych w celu umożliwienia przydziału mieszkań z tego budownictwa pracownikom dużych zakładów pracy, realizujących ważne zadania gospodarcze,
- 3) rozszerzenie w latach 1972—1975 zakresu spółdzielczego wielorodzinnego budownictwa własnościowego w stosunku do poziomu wykonania w planie pięcioletnim na lata 1966—1970,
- 4) stworzenie warunków do uzyskiwania przez członków w ramach jednej spółdzielni mieszkań lokatorskich i własnościowych oraz umożliwienie członkom zajmującym mieszkania lokatorskie uzyskiwania uprawnień własnościowych do tych mieszkań,
- 5) ustalenie zasad wykorzystania środków uzyskanych w wyniku przedłużenia okresu spłaty kredytu, o którym mowa w § 16 ust. 1, na pokrycie kosztów utrzymania

budynków i zwiększenia odpisów na fundusze remontowe,

- 6) dostosowanie wewnętrznych przepisów do zasad ustalonych niniejszą uchwałą.

Rozdział 4

Kompleksowa realizacja uspołecznionego budownictwa mieszkaniowego.

§ 18. 1. W uspołecznionym osiedlowym budownictwie mieszkaniowym dla ludności nierolniczej planowane są, finansowane i realizowane z nakładów i środków inwestorów uspołecznionego budownictwa mieszkaniowego, przeznaczonych na budownictwo mieszkaniowe, następujące podstawowe urządzenia towarzyszące:

- 1) urządzenia socjalno-usługowe:
 - a) podstawowe przychodnie zdrowia,
 - b) apteki,
 - c) sklepy z artykułami pierwszej potrzeby,
 - d) wbudowane kioski P.P. „Ruch”,
 - e) zakłady gastronomiczne,
 - f) lokale dla zakładów usługowych,
 - g) lokale dla administracji budynków mieszkalnych,
 - h) pomieszczenia dla zakładów konserwacyjno-remontowych,
- 2) uzbrojenie i urządzenie terenu:
 - a) osiedlowa sieć wodociągowa i kanalizacyjna związana bezpośrednio z doprowadzeniem wody i odprowadzeniem ścieków z budynków, z wyjątkiem ciągów przelotowych,
 - b) osiedlowe ulice, z wyjątkiem ulic o charakterze przelotowym, dojazdy wewnętrzne, ciągi pieszo-jezdne, ścieżki rowerowe, chodniki itp.,
 - c) ukształtowanie i zagospodarowanie terenu, np. zieleń, urządzenia do zabaw dziecięcych, drobne formy architektoniczne, otwarte miejsca postojowe dla samochodów, jeżeli są projektowane na tych terenach,
 - d) osiedlowe kotłownie centralnego ogrzewania łącznie z siecią ciepłowniczą lub sieć ciepłownicza doprowadzająca ciepło do budynków od magistralnej sieci ciepłowniczej,
 - e) sieć gazowa rozdzielcza, związana bezpośrednio z dostawą gazu do budynków, z wyjątkiem ciągów przelotowych,
 - f) sieć elektryczna niskiego napięcia oraz pomieszczenia stacji transformatorowych,
 - g) kanalizacja telefonicznej sieci rozdzielczej (rurowanie dla sieci rozdzielczej), prowadzona od szafki rozdzielczej zlokalizowanej na terenie osiedla do poszczególnych budynków.

2. W spółdzielczym osiedlowym budownictwie mieszkaniowym mogą być ponadto planowane, finansowane i budowane z nakładów i środków przeznaczonych na budownictwo mieszkaniowe lokale dla społecznych punktów opieki nad dzieckiem, świetlice i pracownie dla plastyków.

§ 19. 1. Podstawowe urządzenia towarzyszące wymienione w § 18 ust. 1 pkt 1 są planowane, finansowane i budowane w granicach następujących wskaźników zaspokojenia potrzeb mieszkańców:

- 1) podstawowe przychodnie zdrowia: 88—106 m² powierzchni ogólnej na 1000 mieszkańców,
- 2) sklepy z artykułami pierwszej potrzeby, zakłady gastronomiczne oraz kioski P.P. „Ruch”: 170—220 m² na 1000 mieszkańców,

3) lokale dla zakładów usługowych: 100—150 m² powierzchni użytkowej na 1000 mieszkańców.

2. Apteki, lokale dla administracji budynków mieszkalnych, pomieszczenia dla zakładów konserwacyjno-remontowych oraz urządzenia wymienione w § 18 ust. 2 są planowane, finansowane i budowane w granicach wskaźników zaspokojenia potrzeb mieszkańców, ustalonych w normatywach i wytycznych projektowania tych urządzeń.

§ 20. 1. Za zgodą właściwych wojewódzkich organów do spraw koordynacji terenowej inwestycji mogą być planowane, finansowane i budowane sklepy z artykułami pierwszej potrzeby i zakłady gastronomiczne oraz lokale dla zakładów usługowych w rozmiarach odpowiadających połączonym wskaźnikom zaspokojenia potrzeb mieszkańców, ustalonym dla wymienionych urządzeń w § 19.

2. W uzasadnionych wypadkach, w celu tworzenia większych osiedlowych ośrodków socjalno-usługowych, należy łączyć program podstawowych urządzeń towarzyszących, o których mowa w § 19 ust. 1, z programem urządzeń ogólnomiejskich.

3. W wypadkach uzasadnionych lokalnymi potrzebami i względami obsługi mieszkańców właściwe wojewódzkie organy do spraw koordynacji terenowej inwestycji mogą zobowiązać inwestorów budownictwa mieszkaniowego do budowy podstawowych urządzeń towarzyszących wymienionych w § 18 ust. 1 pkt 1 poza granicami osiedla mieszkaniowego w zakresie nie przekraczającym wielkości ustalonych w § 19.

§ 21. W uspołecznionym rozproszonym budownictwie mieszkaniowym następujące urządzenia towarzyszące są planowane, finansowane i budowane z nakładów i środków inwestorów uspołecznionego budownictwa mieszkaniowego:

- 1) urządzenia socjalno-usługowe wbudowane:
 - a) sklepy,
 - b) zakłady gastronomiczne,
 - c) lokale dla zakładów usługowych,
 - d) apteki,
 - e) kioski P.P. „Ruch”,
- 2) lokalne kotłownie centralnego ogrzewania,
- 3) uzbrojenie i urządzenie terenu:
 - a) podłączenie budynków do sieci wodociągowo-kanalizacyjnej, gazowej i ciepłowniczej,
 - b) chodniki, dojazdy, dojścia i urządzenie terenu w granicach projektu zagospodarowania działki,
 - c) linie niskiego napięcia,
 - d) pomieszczenia wbudowane dla stacji transformatorowych,
 - e) podłączenia (rurowanie) budynku z kanalizacją (rurowaniem) sieci telefonicznej ogólnej w granicach działki budowlanej.

§ 22. 1. Do obowiązków inwestorów uspołecznionego budownictwa mieszkaniowego należy wyposażenie pomieszczeń urządzeń towarzyszących w instalacje i urządzenia, które swoim charakterem nie odbiegają zasadniczo od wyposażenia budynku mieszkalnego, jak na przykład w instalację wodociągową, kanalizacyjną, elektryczną, oświetleniową i siłową z doprowadzeniem przewodów do wypustów ściennych lub gniazd wtykowych, w instalację gazową, ogrzewczą itp.

2. Elementy wewnętrznego wyposażenia urządzeń towarzyszących wbudowane lub wolno stojące wraz z robotami instalacyjnymi i montażowymi związanymi z tym wyposażeniem, należące do specyfiki lokalu, jak na przykład ustawienie agregatów i urządzeń chłodniczych, instalacje komór chłodniczych, dźwigi towarowe, trzony kuchenne, kotły, ba-

seny, reklamy itp., są finansowane z nakładów i środków inwestorów-użytkowników tych urządzeń.

3. Instalowanie liczników elektrycznych, gazomierzy i wodomierzy oraz wyposażenie stacji transformatorowych i redukcyjno-pomiarowych odbywa się z nakładów i środków właściwych przedsiębiorstw prowadzących eksploatację danego rodzaju urządzenia.

§ 23. 1. W razie budowy w uspołecznionym budownictwie mieszkaniowym urządzeń nie wymienionych w § 18 i § 21 urządzenia te są finansowane z nakładów i środków inwestorów-użytkowników tych urządzeń.

2. W razie budowy w uspołecznionym osiedlowym budownictwie mieszkaniowym podstawowych urządzeń towarzyszących w zakresie przekraczającym wskaźniki zaspokojenia potrzeb mieszkańców określone w § 19, urządzenia te w części odpowiadającej wskaźnikom są finansowane z nakładów i środków inwestorów budownictwa mieszkaniowego, przeznaczonych na budownictwo mieszkaniowe, w pozostałej części — z nakładów i środków inwestorów-użytkowników tych urządzeń.

3. W razie powstania rozbieżności pomiędzy inwestorami w zakresie finansowania urządzeń, o których mowa w ust. 1 i 2, decyzje w tym przedmiocie podejmują właściwe wojewódzkie organy do spraw koordynacji terenowej inwestycji.

§ 24. 1. W osiedlach mieszkaniowych budowanych przez kilku inwestorów (wspólne osiedla) budowa wolno stojących urządzeń socjalno-usługowych oraz uzbrojenia i urządzenia terenu określonych w § 18 ust. 1 odbywa się na zasadach obowiązujących przy realizacji inwestycji wspólnych, a w szczególności:

- 1) wolno stojące podstawowe urządzenia socjalno-usługowe są budowane z udziałów wnoszonych przez poszczególnych inwestorów budownictwa mieszkaniowego proporcjonalnie do wielkości powierzchni użytkowej budowanych przez nich mieszkań,
- 2) urządzenia nie wymienione w § 18 ust. 1 pkt 1 lub urządzenia przekraczające wielkości określone w § 19 są budowane z udziałów wnoszonych przez inwestorów-użytkowników tych urządzeń zgodnie z zasadami ustalonymi w § 23,
- 3) uzbrojenie i urządzenie terenu dokonywane jest z udziałów wnoszonych przez wszystkich inwestorów uczestniczących w budowie osiedla, proporcjonalnie do powierzchni użytkowej przeznaczonych dla nich obiektów.

2. Koszt podstawowych urządzeń socjalno-usługowych, wbudowanych w budynki mieszkalne, obciąża w całości inwestorów tych budynków.

3. W uzasadnionych ekonomicznie wypadkach inwestorzy budownictwa mieszkaniowego mogą partycypować w kosztach budowy:

- 1) ciepłowni miejskich lub kotłowni zakładowych, jako scentralizowanych źródeł ciepła, wraz z magistralną siecią ciepłowniczą,
- 2) sieci ciepłowniczej prowadzącej z elektrociepłowni zawodowych, budowanych w formie inwestycji wspólnych.

Wysokość udziału inwestorów budownictwa mieszkaniowego w kosztach budowy wymienionych urządzeń ciepłowniczych nie może przekraczać 1,3 mln złotych w przeliczeniu na 1 Gcal/h. W szczególnie uzasadnionych wypadkach wysokość tego udziału może być podwyższona za zgodą Ministra Gospodarki Komunalnej.

4. Inwestorzy budownictwa mieszkaniowego nie partycypują w kosztach budowy elektrociepłowni zawodowych, realizowanych w ramach planu inwestycyjnego Ministerstwa Górnictwa i Energetyki.

Rozdział 5

Przepisy końcowe.

§ 25. Przeznaczenie oraz zasady realizacji budownictwa mieszkaniowego podejmowanego w ramach planu inwestycyjnego i funduszu mieszkaniowego Ministerstwa Obrony Narodowej, Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Ministerstwa Sprawiedliwości regulują odrębne przepisy.

§ 26. Przepisy niniejszej uchwały nie dotyczą budownictwa mieszkaniowego państwowych gospodarstw rolnych oraz państwowych przedsiębiorstw rolnych i innych zakładów re-sortu rolnictwa realizowanego na terenie gromad.

§ 27. Tracą moc:

- 1) uchwała nr 122 Rady Ministrów z dnia 22 maja 1965 r. w sprawie zapewnienia warunków dalszego rozwoju spółdzielczego budownictwa mieszkaniowego (Monitor Polski z 1965 r. Nr 27, poz. 133, z 1966 r. Nr 60, poz. 290 oraz z 1967 r. Nr 13, poz. 66),
- 2) uchwała nr 127 Rady Ministrów z dnia 22 maja 1965 r. w sprawie zasad realizacji budownictwa mieszkaniowego przez państwowe zakłady pracy i prezydium rad narodowych (Monitor Polski z 1965 r. Nr 27, poz. 138 oraz z 1969 r. Nr 36, poz. 273),
- 3) uchwała nr 128 Rady Ministrów z dnia 22 maja 1965 r. w sprawie zasad planowania, finansowania i realizacji urządzeń towarzyszących w uspołecznionym budownictwie mieszkaniowym typu miejskiego (Monitor Polski Nr 27, poz. 139),

4) uchwała nr 9 Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 6 stycznia 1968 r. w sprawie zapewnienia prawidłowej realizacji sieci handlowej i usługowej w osiedlowym uspołecznionym budownictwie mieszkaniowym typu miejskiego,

5) przepisy § 5 uchwały nr 72 Rady Ministrów z dnia 12 marca 1968 r. w sprawie niektórych uprawnień nauczycieli wstępujących do spółdzielni budownictwa mieszkaniowego albo budujących domy jednorodzinne lub lokale w małych domach mieszkalnych na terenie wszystkich wsi oraz na terenie osiedli i miast nie liczących więcej niż 2.000 mieszkańców (Monitor Polski Nr 14, poz. 88) — w zakresie dotyczącym pomocy na uzupełnienie wymaganych wkładów własnych udzielanej nauczycielom przystępującym do budowy mieszkań (domów jednorodzinnych) w ramach budownictwa spółdzielczego.

§ 28. Wykonanie uchwały porucza się Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, Ministrowi Gospodarki Komunalnej, Ministrowi Finansów, Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, innym zainteresowanym ministrom (kierownikom urzędów centralnych), prezidiom wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) oraz Zarządowi Centralnego Związku Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego.

§ 29. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1972 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

399

UCHWAŁA Nr 282 RADY MINISTRÓW

z dnia 10 grudnia 1971 r.

w sprawie pomocy kredytowej Państwa dla budownictwa mieszkaniowego osób fizycznych.

W celu zapewnienia warunków ułatwiających zaspokojenie potrzeb mieszkaniowych ludności nierolniczej, a zwłaszcza pracowników uspołecznionych zakładów pracy, w drodze budownictwa mieszkaniowego realizowanego we własnym zakresie przez osoby fizyczne — Rada Ministrów po zasięgnięciu opinii Centralnej Rady Związków Zawodowych uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Pomoc kredytowa Państwa, określona w niniejszej uchwale, jest przeznaczona na budowę i kapitalny remont domów jednorodzinnych lub lokali w małych domach mieszkalnych.

2. Pojęcie domu jednorodzinnego oraz lokalu w małym domu mieszkalnym określają przepisy o wyłączeniu spod publicznej gospodarki lokalami domów jednorodzinnych oraz lokali w domach spółdzielni mieszkaniowych.

3. Z pomocy kredytowej Państwa mogą korzystać osoby fizyczne budujące domy jednorodzinne lub lokale w małych domach mieszkalnych:

- 1) na terenie miast i osiedli, z wyjątkiem osób utrzymujących się z prowadzenia gospodarstw rolnych lub ogrodniczych,
- 2) na terenie gromad, jeżeli głównym źródłem utrzymania tych osób jest wykonywanie zawodu lub praca najemna w jednostkach nie związanych bezpośrednio z produkcją rolną, ogrodniczą lub leśnictwem, a wielkość posiadanej przez nie gruntu nie przekracza 2 ha.

4. Zasady i warunki udzielania pomocy finansowej Państwa na budownictwo mieszkaniowe ludności rolniczej określają odrębne przepisy.

5. Minister Finansów w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa ustali zasady udzielania pomocy kredytowej Państwa dla pracowników niektórych uspołecznionych zakładów pracy związanych z produkcją rolną — na budowę domów jednorodzinnych i lokali w małych domach mieszkalnych na terenie gromad.

§ 2. Kredyt bankowy na budowę domów jednorodzinnych lub lokali w małych domach mieszkalnych powinien być w pierwszej kolejności przyznawany pracownikom jednostek uspołecznionych, a zwłaszcza robotnikom zatrudnionym w zakładach pracy szczególnie ważnych dla gospodarki narodowej. Z kredytu bankowego mogą również korzystać w pierwszej kolejności osoby, które z uwagi na charakter pracy są niezbędnie potrzebne na danym terenie, a ich sytuacja materialna i rodzinna uzasadnia potrzebę przyznania im pomocy kredytowej Państwa.

§ 3. 1. Kredyt bankowy na budowę domu jednorodzinnego lub lokalu w małym domu mieszkalnym może być przyznawany do wysokości 60%, a nauczycielom oraz osobom zaliczanym do fachowego personelu służby zdrowia, zatrudnionym i budującym na terenie gromad oraz na terenie miast i osiedli liczących nie więcej niż 2.000 mieszkańców — do 80% normatywnych kosztów budowy domu (lokalu) o powierzchni użytkowej do 110 m².

2. Warunkiem przyznania kredytu bankowego, o którym mowa w ust. 1, jest posiadanie przez budującego wkładu własnego w wysokości co najmniej 20% globalnych kosztów budowy domu (lokalu).